

ser udover en ejers indflydelse eller i øvrigt en bestemmende indflydelse på en erhvervsvirksomhed gennem det samlede engagement i virksomheden, det være sig ved ejer- eller lånekapital og uanset om den pågældende virksomhed er drevet i selskabsform eller ej.

Dette udelukker også lån eller aftaler, hvori livsforsikringsselskaber eller pensionskasser betinger sig indflydelse på virksomhedens dispositioner, selv om det er sådanne som på afgørende måde kan ændre virksomhedens forhold og dermed risikoen for de anbragte midler.

Den medbestemmelse, der kan komme på tale, må ikke gå ud over hvad der er nødvendigt og sædvanligt for en kreditor eller investor. I almindelighed kan der heller ikke sikres medbestemmelse under den form, at pensionskassens eller forsikringsselskabets direktører har sæde i erhvervsdrivende selskabers bestyrelse. Ved ikrafttrædelsen af den nye forsikringslov den 1. oktober 1981 vil dette som hovedregel være forbudt, jfr. lovens § 90.

Endelig kan en flerhed af forsikringsselskaber og pensionskasser ikke uden at komme i strid med dette forbud etablere et koncernforhold eller udøve den nævnte indflydelse ved etablering af fællesvirksomheder, indbyrdes aftaler eller samordnet praksis.

For at begrænse risikoen for det enkelte forsikringsselskab eller den enkelte pensionskasse i forhold til individuelle investeringer, hvor et eventuelt tab vil ramme den enkelte investor direkte, er der åbnet adgang til etablering af fællesvirksomheder, jfr. forslaget § 6.

I nogle tilfælde kan selskaberne og pensionskasserne muligvis se deres fordel i at lade investeringerne formidle gennem bestående kreditinstitutter, oprettet med henblik på finansiering af landbrug, industri og/eller håndværk.

Til § 2 og 3

Bestemmelsen tilsigter at begrænse omfanget af et eventuelt tab ved nye placeringsformer, som muligvis vil være mere risikobetonede end de, som hidtil har været foreskrevet for midler anbragt i forsikringsfonden.

Begrænsningen til 20 pct. af aktivforøgelsen i det enkelte selskab eller den enkelte pensionskasse er i overensstemmelse med forhandlinger, der førtes i efteråret 1980 om kapitaloverførsler.

Formålet med nr. 2 er gennem begrænsning af enkelt-engagementers størrelse at modvirke dispositioner, som kan bringe forsikringsselskabets eller pensionskassens virksomhed i fare. Bestemmelsen

er udformet med bank- og sparekasselovens § 23, stk. 1, som forbillede.

Til § 4

Bestemmelsen tager sigte på, for så vidt angår investeringsformerne efter § 1, stk. 1, at give de pensionskasser, der er nævnt i § 5, samme muligheder som livsforsikringsselskaberne.

Disse pensionskasser vil efter ikrafttrædelsen af lov nr. 630 af 23. december 1980 om forsikringsvirksomhed, jfr. § 275, den 1. oktober 1981 ikke længere høre under lov om tilsyn med pensionskasser, men under lov om forsikringsvirksomhed.

§ 4 er af særlig betydning indtil det nævnte tidspunkt.

Med hensyn til ordene »i det omfang, som er fastsat i pensionskassens vedtægter« bemærkes, at det efter gældende ret for både forsikringsselskaber og pensionskasser kræves, at vedtægterne indeholder regler om anbringelse af midler, jfr. forsikringsvirksomhedslovens § 13 q og pensionskasselovens § 8, stk. 1. Yderligere kræves for pensionskasser en udtrykkelig hjemmel i vedtægterne til at anbringe midler i aktier, når disse skal tjene til dækning af medlemmernes pensionskrav, jfr. pensionskasselovens § 14, stk. 2, litra i. Denne bestemmelse i pensionskasseloven er udtryk for det grundlæggende princip, at det er medlemmerne, som direkte må tage stilling til, hvilke risici pensionskassen må løbe på deres vegne. Dette gælder specielt for aktieinvesteringer, og det samme hensyn må gælde for de nye investeringsmuligheder, der netop er karakteriseret ved deres risikovillighed. En del af baggrunden for det nævnte princip er det forhold, at pensionskasser modsat livsforsikringsselskaber ikke har nogen basiskapital, der i tilfælde af økonomiske vanskeligheder kan tjene som reserve.

De tværgående pensionskassers placeringer i risikoprægede aktiver i henhold til lovudkastets § 1, jfr. § 3 må derfor have hjemmel i vedtægterne.

Til § 5

Adgangen til at anbringe midlerne i mere risikoprægede aktiver er begrænset til de såkaldte »tværgående« pensionskasser, som fra den 1. oktober 1981 er under tilsyn i henhold til lov om forsikringsvirksomhed, jfr. lov nr. 630 af 23. december 1980 og § 203. Den af forslaget § 10 følgende ændring vil derimod gælde for alle pensionskasser, der er under tilsyn.

Til § 6